

Trpasličkova smrt - Jedenáctá dekáda

- příběh 101

mimozemský trpaslíček strkal péro kam neměl.

"doktore, dá se s tím něco dělat?" zeptal se ošetřujícího lékaře, když držel v igelitovém pytlíku zbytky svého malého trpasličství.

"ano dá," odpověděl chirurg z dovozu.

"a co??"

"výbornej tatarák," rozchechtal se doktor, sebral trpasličkových pět gramů mužství a běžel s nimi do kuchyně.

"to se mi snad zdá," probudil se hrůzou trpaslíček na operačním sále, kde zrovna zdravotnický tým hladově mlaskal u míchaných samčích žláz s vajíčkem a cibulkou.

- příběh 102

mimozemský trpaslíček potkal paní mimozemskou trpasličkovou.

"kde si zase coural, hajzle? já sem na tebe čekala s večerí."

"já jsem nikde necou..."

"nelži, já vím, že jsi byl zase s tou courou nemytou!"

"já jsem s žádnou courou necoural, já jsem..."

"já, já, já, furt myslíš jen na sebe, sobče!"

"lásko, já..."

"já nejsem žádná tvoje láska, to si vykládej těm svým courám. tumáš hajzle!"

v ruce paní trpasličkové se objevil váleček na těsto a lebka pana trpaslíčka utrpěla po tupým úderu prasklinu.

- příběh 103

mimozemský trpaslíček přijel na schůzi společenství vlastníků planet. poté, co si vyslechl stížnosti starých trpaslíků a trpaslic a jakmile byl vyřešen problém špatného parkování cizích lodí na pozemcích společenství, došlo na hádku o nově přidělených funkcích a výši odměn.

"běžte všichni do píči, chováte se jako lidi," zařval trpaslíček, poslal důchodce do prdele a šel do hajzlu.

- příběh 104

mimozemský trpaslíček otevřel oči do světlem prozářeného rána.

"kurva, dnes je skutečně krásně. ideální doba spáchat nějakou pořádnou sviňárnu."

oblékl se, učesal, vyplivl pár zubů, vysral něco málo krve a šel do jídelny, kde chudým domorodcům podávala charita laciný snídaně.

"to je neuvěřitelnej hnus, tady se čvachtá jak v kachním chovu. to musí skončit," řekl si sám pro sebe, když viděl mlaskající a čaj srkající hosty. vytáhl z kapsy pás s atomovými granáty, odjistil ho a hodil mezi hosty.

"hovada kadavra!" zařval, chvíli pozoroval paniku a pak odešel na druhý břeh, ze kterého pozoroval nastalý chaos.

"ještě není čas umírat, dnes je fakt nádherně," rozplýval se na duši, když pozoroval atomový hřib hřib stoupající k nebi.

- příběh 105

mimozemský trpaslíček vstoupil do floatační komory. dveře se za ním zavřely, voda začala stoupat a vzduch s hlasitým syčením unikal přetlakovým ventilem. trpaslíček natáhl poslední bublinu vzduchu, zadržel dech a když už to nešlo, nechal vodu dělat meditační práci.

- příběh 106

mimozemský trpaslíček popíjel u kremačních pecí lahváče, když tu se ozvala hlasitá rána a jako blesk z čistého nebe se před ním zhmotnili čůrák, píča a prdel.

"a hele, tři králové. vás už jsem dlouho neviděl, kam jdete?" pozdravil svůj starý známý.

"ale, šíří se po obloze nějaký falešný znamení, že prej se na hnoji narodil nový sprasitel. nemáš lahváče navíc? máme z toho lítání mezi nebem a zemí docela žízeň," řekla píča.

"ale jistě," sáhnul trpaslíček do batohu a vytáhl tři orosený píva, "a kde vůbec má ten hnůj ležet?"

"za osmero řekami, patero údolími, šestero horami a třema pouštěma," pověděla prdel.

"hele volové, to ste se nemohli zhmotnit až přímo tam? chcete jít takovou zkurvenou dálku?" rýpal trpaslíček do poslů.

"kundo nesar, sám víš jak to s těma tradicema bejvá," zamručel čůrák.

"nojono, s tím vám nepomůžu," dopil trpaslíček lahváče a zubama otevřel dalšího.

"nechceš jít s náma? bude prdel," zeptala se prdel.

"jdi do prdele."

"tak my jdem."

trpaslíček hleděl do vycházejícího atomového hříbu a pozoroval tři orgány mizející v záři světla.

- příběh 107

mimozemský trpaslíček popíjel u rozptylový louky lahváče, když tu se ozval hlasitý prd a jako blesk z čistého nebe se před ním zhmotnili tři prdele.

"vás už sem někde viděl, tady ta prdel je mi nějaká povědomá," řekl a mžoural očima.

"copak nás nepoznáváš? to sme my, tři králové," řekla prdel.

"a do prdele, co se vám stalo?"

"ale šlápli jsme do hovna s tím novým sprasitelem."

"to je vám podobný, tady máte pívo a povídejte," podal trpaslíček královský trojici tři lahvový.

"prej máme jít do prdele, tak jsme tady."

"tak to jste tady dobře."

- příběh 108

mimozemský trpaslíček otevřel oči. rozhlídnul se kolem sebe a spatřil jen samou tmou. zkusil se posadit, ale narazil hlavou do dřeva. začal šátrat rukou, až vyšátral spínač, kterej zmáčknul.

rozsvítilo se světlo a jeho zrak spočinul na ceduli "vítej v rakvi, vítej v peci".

"co to kurva..?" prolítlo mu hlavou, ale uši už zachytily hlasitý syčení a nohy začal spalovat žár.

- příběh 109

mimozemský trpaslíček sežral vlastní babičky, dědečky, tatínka, maminku, sourozence, domácí mazlíčky, sousedy, celou vesnici, celej okres a nakonec i pohlavní město. tím jeho žranice skončila, protože pupíkoví trpaslíčci vyhlásili protestní hladovku a z nedostatku místa v bříšku rozřízli vyžraný pupek mimozemského trpaslíčka, aby znovu získali svobodu dýchat. v pozdějších kronikách bude tento akt vzdoru označován jako 'sametová revoluce'.

- příběh 110

mimozemskému trpaslíčkovi přišlo vyúčtování služeb. měl velkej nedoplatek na plynu, napalmu,

koncentrovaným plutoniem a kyselině. celý nasranej šel do kanceláře správce, kde začal vyhrožovat, ale nikdo ho nebral vážně a nakonec schytl od účetní kulku do trpasličí hlavy.